

สมัยตั้งถิ่นฐานในอเมริกา (Colonial Period)

สมัยตั้งถิ่นฐานอเมริกาทันเวลาประมาณ 2 ศตวรรษ คือ ศตวรรษที่ 16-17
 วรรณคดีในสมัยนี้ยังไม่เจริญมากเหมือนในสมัยศตวรรษที่ 19 เพราะการตั้งถิ่นฐานและการก่อสร้าง
 สู่ในดินแดนใหม่ ทำให้คนไม่มีเวลาพอที่จะเอาใจใส่ทางวรรณคดีได้เต็มที่ ในสมัยเริ่มแรกนี้งานเขียน
 ส่วนใหญ่เป็นประเภทบันทึก จกหมายเหตุเกี่ยวกับการเดินทางและการก่อสร้างในดินแดนใหม่ คำประพันธ์
 ร้อยกรองในยุคนี้มีเรื่องราวหนักไปทางศาสนา จุดประสงค์ของกวีในการเขียนคำประพันธ์ร้อย
 กรองก็เพื่อที่จะสั่งสอนศีลธรรม เพื่อทำให้จำคำสอนได้ง่ายขึ้น แม้แต่หนังสือแบบเรียนของเด็กที่มี
 ชื่อว่า The New England Primer ซึ่งว่าด้วยเรื่องของพยัญชนะและสระก็เขียนให้คล้อง
 จังหวะเพื่อให้เด็กจำได้ง่ายและสอนศีลธรรมและศาสนาไปควบในคราวเดียว อย่างเช่น

A. Adam's fall

We sinned all.

G. As runs the glass

Man's life doth pass

X. Xerxes the great did die

And so must you and I.

โคลงส่วนมากในยุคนี้สะท้อนให้เห็นความคิด ความเชื่อ และคุณค่าของพวก Puritans
 ซึ่งเป็นพวกที่แท้ใจไม่เห็นด้วยกับศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก พวกนี้อพยพมาตั้งถิ่นฐานในอเมริกา
 และพยายามปรับปรุงให้ศาสนาคริสต์บริสุทธิ์ขึ้น (purified) ตามที่พวกตนเชื่อ พวก Puritans
 ยึดมั่นในพระเจ้าเชื่อคำสั่งสอนใน Bible และที่สำคัญก็คือเชื่อในเรื่องบาปดั้งเดิมของมนุษย์
 ว่ามนุษย์มีบาปตกหอคมาตั้งแต่ครั้ง Adam และ Eve ซึ่งตาม Bible ว่าเป็นมนุษย์
 คู่แรกของโลกที่ถูกพระเจ้าขับไล่ออกจากสวรรค์เพราะทั้งคู่รับประทานผลไม้ที่พระเจ้าห้าม พวก
 Puritans เชื่อว่าบาปนี้ตกทอดถึงมนุษย์ต่อมาและไม่มีใครสามารถลบบาปนั้นได้ แต่พระเจ้าผู้
 มีความเมตตากับมนุษย์ก็ยังมิละทิ้งมนุษย์เลยที่เดียว การที่จะถ้อยบาป (salvation) ก็คือ
 การได้รับเลือกจากพระเจ้าซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะให้ grace กับคนนั้น เพราะฉะนั้น
 พวก Puritans จึงเชื่อ Bible และพยายามทำตนให้เหมาะสมที่จะได้รับ grace
 จากพระเจ้า การทำงานหนักถือว่าการแสดงออกภายนอกอย่างหนึ่งว่าได้รับ grace เพราะ

ฉะนั้นพวก Puritans จึงไม่เห็นด้วยกับงานรื่นเริงต่าง ๆ เช่น การเต้นรำ กุลกร งาน
เลี้ยง ในโคลงหลายโคลงเองพวก Puritans เราจะพบว่ากวีแสดงความเชื่อมั่นในพระเจ้า
และบางครั้งอาจจะรู้สึกขัดแย้งว่าคนไม่ใช่คนที่มีความศักดิ์สิทธิ์ที่จะได้รับ grace จากพระเจ้า

กวีที่มีชื่อเสียงในสมัยตั้งถิ่นฐานคือ Anne Bradstreet (1612 - 1672)

Edward Taylor (1645 - 1729) ผู้มีชื่อเสียงในก้านเขียนโคลงเกี่ยวกับศาสนาที่ใช้แนว

การเขียนแบบกวีพวก Metaphysical poets ของอังกฤษสมัยศตวรรษที่ 17 Michael

Wigglesworth ผู้เขียน "The Day of Doom" และ Richard Mather

(1596 - 1669) ผู้นำคำสวดใน Bible มาเขียนเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองในงานที่ชื่อว่า

"Bay Psalm Book"

Anne Bradstreet เป็นกวีหญิงที่มีชื่อเสียงในสมัยตั้งรกราก โคลงส่วนใหญ่ของเธอเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ขรรษชาติ และความศรัทธาในพระเจ้า โคลงนี้แสดงให้เห็นถึงความลำบากและความทุกข์ในสมัยตั้งรกราก แต่ในตอนท้ายเธอก็ใช้ศาสนาและศรัทธาในพระเจ้าเป็นเครื่องปลอบใจ

SOME VERSES UPON THE BURNING OF OUR HOUSE, JULY 10 TH, 1666

In silent night, when rest I took,
 For sorrow near I did not look.
 I wakened was with thundering noise
 And piteous shrieks of dreadful voice.
 That fearful sound of "Fire!" and "Fire!"
 Let no man know, is my desire.

I, starting up, the light did spy,
 And to my God my heart did cry
 To strengthen me in my distress,
 And not to leave me succorless;
 Then coming out, beheld apace
 The flame consume my dwelling-place.

And when I could no longer look
 I blest his name that gave and took,
 That laid my goods now in the dust;
 Yea, so it was, and so 'twas just --
 It was his own; it was not mine,
 For be it that I should repine.

He might of all justly bereft,
 But yet sufficient for us left.
 When by the ruins oft I passed
 My sorrowing eyes aside did cast,
 And here and there the places spy
 Where oft I sat, and long did lie.

Here stood that trunk, and there that chest;
 There lay that store I counted best;
 My pleasant things in ashes lie,
 And them behold no more shall I.
 Under thy roof no guest shall sit,
 Nor at thy table eat a bit;

No pleasant tale shall e'er be told,
 Nor things recounted done of old;
 No candle e'er shall shine in thee,
 Nor bridegroom's voice e'er heard shall be.
 In silence ever shalt thou lie,
 Adieu, adieu; ail's vanity.

Then straight I'gan my heart to chide:
 And did thy wealth on earth abide?
 Didst fix thy hope on mouldering dust,
 The arm of flesh didst make thy trust?
 Raise up thy thoughts above the sky,
 That dunghill mists away may fly.

Thou hast an house on high erect;
 Framed by that mighty Architect,
 With glory richly furnished,
 Stands **pemanent** though this be fled.
It's purchased, and paid for, too,
 By him who hath enough to do --

A prize so vast as is unknown,
 Yet, by his gift, is made **thine** own.
 There's wealth enough; I need no more.
 Farewell, my pelf; farewell, my store;
 The world no longer let me love.
 My hope and treasure lie above.

Anne Bradstreet

Questions

1. What are the conflicting feelings of the poet?
2. What are her ideas about "dunghill mists" when compared to "richly furnished" house of Heaven?
3. What does the poet reveal about Puritan values and attitudes?

In Memory of My Dear Grandchild Elizabeth Bradstreet, Who Deceased August, **1665**, Being a Year and a Half Old (**1678**)

Farewell, dear babe, my heart's too much content!

Farewell, sweet babe, the pleasure of mine ej-e!
 Farewell, fair flower that for a space was lent,
 Then taken away unto eternity!

Blest babe, why should I once bewail thy fate,
 Or sigh the days so soon were terminate,
 Since thou art settled in an everlasting state?

By nature trees do rot when they are grown,
 And plums and apples **thoroughly** ripe do fall,
 And corn and grass are in their season mown,
 And time **brings** down what is both strong and tall.
But plants new set to be eradicate,
 And buds new blown to have so short a date,
 Is by His hand alone that guides nature and fate.

Anne Bradstreet

Questions

1. What is the poet's attitude toward death?
2. What does the poet say in line 8 - 11? Do you think it is a suitable comparison? Discuss.
3. How do the last three lines differ **from** the first four lines of the second stanza?
4. What is the poet's attitude toward **God** and how is it related to the idea of death?

โคลงของ Edward Taylor เพิ่งได้รับการตีพิมพ์ในศตวรรษที่ 20 นักวรรณคดีบางคนเพิ่งค้นพบว่าโคลงของกวีผู้นี้เป็นโคลงที่เกินกว่ากวีคนอื่นในสมัยตั้งรกราก โคลงส่วนใหญ่ของเขาเต็มไปด้วยการใช้ภาพพจน์ และภาษาที่ทำให้ผู้อ่านนึกถึงงานของกวีอังกฤษในสมัยคริสตศตวรรษที่ 17 กวีกลุ่มที่เราเรียกว่า metaphysical poets ซึ่งมี John Donne, George Herbert และ Richard Crashaw เป็นต้น Edward Taylor มักใช้ metaphysical conceit (คุณค่าอธิบายในบทที่เกี่ยวกับ metaphysical poetry) กวีมักเขียนเรื่องเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ ในโคลงนี้กวีใช้เหรียญเปรียบเทียบกับความรู้สึกของเขาว่าเป็นเงินของพระเจ้า แต่เขาแสดงความไม่แน่ใจว่าจะเงินที่มีค่าบริสุทธิ์พอที่จะเป็นเงินของพระเจ้าหรือไม่

Meditation Six

Am I thy gold? Or Purse, Lord, for thy Wealth;
 Whether in mine or mint refined for thee?
 I'm counted so, but count me o'er thyself.
 Lest gold washed face, and brass in Heart I be.
 I Fear my Touchstone¹ toches when I try stone used
 Me and my Counted Cold too overly. to test
 purity of gold

Am I new minted by thy Stamp indeed?
 Mine Ryes are dim; I cannot clearly see.
 Be thou my Spectacles that I may read
 Thine Image and Inscription stamped on me.
 If thy bright Image do upon me stand,
 I am a Golden Angel in thy hand.

Lord, make my Soul thy Plate: thine Image bright
 Within the Circle of the same enfoil.² ²inscribe
 And on its brims in golden Letters write
 Thy Superscription in an Holy style.
 Then I shall be thy money, thou my Hoard:
 Let me thy Angel be, be thou my Lord.

Questions

1. What does the speaker doubt about himself in the first stanza?
 2. Explain the connotative meaning of the word "Eyes" in line 8.
What does he want **to** see clearly in stanza two? Why?
 3. **What** does he want God **to** do in **the** last stanza?
-